

A close-up portrait of a woman with short, wavy, light brown hair and bangs. She has green eyes and is looking directly at the camera with a neutral expression. She is wearing a dark blue jacket with a light-colored fur-lined hood and small, dangling earrings. The background is a soft, out-of-focus indoor setting with warm lighting.

Jana Ivanovič-Infeldová

„Nerada zůstávám na jednom místě.“

Foto: soukromý archiv Jany Ivanovič-Infeldové

Janu Ivanovič-Infeldovou si možná pamatujete ze seriálu Rodinná pouta, kde ztvárnila trochu bláznivou Markétu Prchalovou. Nežůstala ale u seriálového herectví a dnes je rozsah její činnosti opravdu obdivuhodný. Posudte sami.

Mluvíte o sobě ráda? Moc rozhovorů s vámi jsem v médiích nezaznamenala.

Moc ne, novináři mi ve společnosti většinou dávají otázky typu „Jak se vám líbila dnešní akce?“ a očekávají nějakou duchaplnou odpověď.

Co všechno dnes vlastně děláte?

Je toho trochu větší množství, ráda činnosti střídám. Vystudovala jsem činoherní herectví na DAMU, ale nevěnuju se mu na plný úvazek. Herectví mě sice baví, ale trochu mě trápí setrvávat delší dobu výhradně ve společnosti herců. Jejich pohled na svět se mi někdy zdá dost okleštěný. Už od vysoké školy jsem byla propojená s Českým rozhlasem, kde jsem se nakonec ocitla i u zrodu stanice ČRo Leonardo, která je zaměřená na popularizaci vědy a techniky. Obecně se dá říct, že se živím hlavně hlasem, mikrofon mám ráda. Kromě toho hodně píšu, hlavně texty k písničkám.

Stále zkouším nové činnosti, nechci zůstat na jednom místě. Nakonec, herectví je hlavně o zkušenostech, takže je dobré mít ten život bohatý.

Kde berete sílu na všechny ty činnosti? Co vám dobíjí baterky?

Ono to takhle zní, že to ani nemůžu stíhat, ale většinou je to tak, že se v jednom období věnuju výhradně jedné činnosti, kterou pak zaměním za jinou. Teď třeba mám jen jedno představení, takže hraní stojí trochu stranou. Ale píšu zase divadelní hru.

Sama sobě?

Ne. Myslím, že pro mě by tam byla taková malá role, ale o mně to nebude.

A můžete nám trochu přiblížit, o čem to bude?

Dokud není napsaná, tak to nechci moc rozvádět. Ale hlavním hrdinou je moderátor televizní soutěže.

Bude se účastnit i publikum?

Trochu taky. Nebudeme dělat, že tam publikum není. Mě hrozně baví takový lehký kontakt s diváky. Trochu je aktivizovat, ale neobtěžovat, nepřivádět do rozpaků.

Nemůžu si odpustit otázku na seriál Rodinná pouta. Pamatujete si ještě tu roli? Je to přece jen poměrně dávno...

Samozřejmě si to pamatuju. Začala jsem hrát v úplně první sérii a hrála jsem tam dva roky. Musím říct, že první rok natáčení byl skvělý a jsem za tu dobu vděčná. Všichni jsme teprve všechno hledali, ještě to nebyla rutina. Všechny natočené záběry jsme poctivě zhlédli na obrazovce a opravili, co bylo třeba. Příběhy Markéty byly o něčem a natáčení mě bavilo.

Jenže mně bylo jasné, že já nejsem ten pravý typ seriálové herečky. Pokud mám herečkou zůstat, tak se chci vyvíjet někam dál a dělat věci, které mě opravdu oslovují. Hodně lidí si u takového pořadu odpočine, což je vážně moc fajn, ale nebudeme si nalhávat, že žánr soap opera je nějaké hluboké umění.

Mnohé jsem se tam naučila a získala zkušenosti před kamerou. Myslím, že dneska je pro herce velké štěstí, když má možnost stát pravidelně před kamerou a zdokonalovat se.

Sledujete pokračování Rodinných pout, dneska Velmi křehkých vztahů?

Musím se přiznat, že ne. Občas, když jdu kolem televize, tak se zastavím a podívám se na nějakou scénu, ale o co tam teď jde, to opravdu nevím.

Chodíte do divadla?

Samozřejmě. Ale měla jsem i období vzdoru, kdy jsem do divadla nechodila vůbec, to bylo těsně po absolvování DAMU. Byla jsem z divadla natolik rozčarovaná, že jsem vůbec neměla chuť na něj koukat. Vždycky, když jsem šla

na nějaké představení, byla jsem strašně rozčilená z toho, co tam vidím. Měla jsem svou jasnou představu, jak to udělat jinak a lépe. ☺

A neměla jste být spíš režisérka?

No, tak ještě mi to do seznamu chybí. Myslím si, že časem si ráda práci režiséra zkusím. A pak mi už bude chybět jenom kostýmní výtvarnice.

Jak se to stane, že vznikne takový projekt jako stanice ČRo Leonardo? U nás se mnoho programů na popularizaci vědy a techniky nevytváří.

Nastoupila jsem do Leonarda jako moderátorka asi měsíc po zrodu této stanice. Jen co jsem se tam rozkoukala, začalo se mluvit o projektu Odhalení a mě tahle myšlenka hrozně zaujala. Začala jsem uvažovat o koncepci toho projektu a vyjadřovat se k němu, a pak z toho následně vyplynulo i moderování Odhalení s Petrem Rajchertem.

Můžete trochu přiblížit, co byl projekt Odhalení?

Projekt byl založený na nepřetržitém sledování skupiny goril nížinných, žijících v pražské zoo. Byla to taková trochu jiná reality show. Záznamy z kamer se každý večer sestřihávaly do magazínů, které vysílala Česká televize. Sledovali jsme gorilí chování – například jakým způsobem si poradí s nejrůznějšími překážkami. Byli jsme často překvapeni jejich schopnostmi, třeba tím, že si dokážou vyrobit primitivní nástroj, že umí namalovat jednoduché tvary. Bavili jsme se o jednotlivých tématech s renomovanými vědci, zkoušeli gorily trochu více poznat. O gorilách se toho kupodivu totiž mnoho neví. Ve volné přírodě jsou velmi plaché, takže se málokomu podaří je vystopovat a sledovat.

Ten projekt byl rozhodně velmi zajímavý. Důkazem jeho jedinečnosti je mimo jiné i velký zájem zahraničních televizí a získání tzv. divokého Oscara na přehlídce v Bristolu za nejlepší přírodovědný snímek.

Odhalení představili i kolekci prádla. Máte doma nějaký pěkný kousek?

Kousků jsem měla spoustu. Jenže trička jsem, myslím, rozdala a kalhotky se srazilily v pračce.

Taky zpíváte v kapele a píšete pro ni texty. Neměla jste někdy chuť pustit do éteru vlastní písničku?

Playlist v rozhlasu dává dohromady hudební dramaturg. A že bych mu někdy podsouvala naše CD, tak to ne.

Váš manžel je hudební skladatel. Uvažovali jste někdy o společném hudebním projektu?

My jsme spolu nikdy moc nepracovali, nějak nám to nevyšlo. Když jsem se kdysi pokoušela dát Markovi nějaké svoje texty, řekl mi, že mu připadají tak dodělané, že ho na to už nic nenapadá.

Tak to je vlastně pochvala.

Svým způsobem je. Já si na to sice dovedu představit hudbu, ale on má prostě pocit, že je nemůže nijak dotvořit.

Text: Eva Haderková

Jana Ivanovič-Infeldová se narodila 5.9.1979, vystudovala pražskou DAMU. Kromě herectví se věnuje moderování, píše nejen texty k písničkám pro svou kapelu Jananas, ale i divadelní hru. Jedním ze zajímavých projektů, které má za sebou, je gorilí reality show Odhalení, kterou spolu s Petrem Rajchertem připravovala a moderovala na ČRo Leonardo. Je vdaná za hudebního skladatele a dirigenta Marka Ivanoviče.

Vážení čtenáři,

dovolte, abychom nejen vám nabídli

PRACOVNÍ PŘÍLEŽITOST

Uvítáme v našich řadách **nové prodejce výjezdních týmů a samostatné prodejce**. A to ve všech městech v Čechách a na Moravě.

Máte-li v těchto oblastech přátele, známé či příbuzné, kteří by o uvedenou práci měli zájem, sdělte nám prosím jakoukoliv formou kontakt na ně. Podmínkou pracovního zařazení je ochota pracovat, spolehlivost a obchodní dovednosti.

Nabízíme práci i na velmi krátký pracovní úvazek v úkolové mzdě. Spojení na nás je uvedeno na třetí straně časopisu (tel.: 777797008).

Také nám v některých krajích chybí **vedoucí prodejci výjezdních týmů**.

Ideální uchazeč na práci vedoucího prodejce výjezdních týmů vlastní řidičský průkaz skupiny B, je spolehlivý a ochotný učit se novým věcem. Výhodou jsou pak zkušenosti s vedením kolektivu (i zájmového) a obchodní dovednosti.

Na spolupráci s vámi se těší kolegové prodejci a vedení časopisu.

Lubomír Šípek

